

gjøre et lignende Forslag; jeg var selv Medlem af det Udvalg, der blev nedsat af den forrige Rigsdag for at undersøge bemeldte Andragender, men Thingets daværende Formand var kommen saa seent med sit Forslag angaaende Nedfattelse af et Udvalg til at behandle disse Sager, at Udvalget kun kunde holde 2 Møder; det kunde altsaa blot gennemgaae, men ikke videre overveje disse Andragender. Jeg vilde have foreslaaet, at der i Folkethinget blev nedsat et Udvalg i bemeldte Henseende; men jeg skal forøvrigt ikke have Noget imod, at Sagen ordnes paa den Maade, som den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, omtalte.

Rosenørn: Naar jeg har begjært Ordet, er det ikke for at gaae ind paa et Spørgsmaal, vedkommende den aarlige Finantslov. Jeg har kun ønsket fortælle mig om den foreliggende foreløbige Lov, thi det er vistnok en Pligt, som paahviler os, at tage under Overvejelse de Spørgsmaal, som knytte sig til denne Lov. Jeg veed vel, at det vigtigste af disse Spørgsmaal kunde gøres til Gjenstand for en særlig Behandling, men netop fordi jeg er af den Mening, at dette ikke bør gøres, fordi det i det Mindste er min Formening, at der ingen Anledning er hertil, netop derfor troer jeg, at det bør udtales, af hvilke Grunde man mener, at der ikke er Anledning dertil, og hertil seer jeg ikke, at der er anden Leilighed end her, thi at slyde Spørgsmaalene fra sig, finder jeg ikke er rigtigt. Den foreløbige Lov er udstedt i Henhold til Grundlovens § 30, som giver Bemyndigelse til, naar Rigsdagen ikke er samlet, at udstede foreløbige Love, dog saaledes at de ikke strider mod Grundloven, og at de altid forelægges den næste Rigsdag. Spørgsmaalet er altsaa nærmest, hvorvidt den foreliggende foreløbige Lov strider mod Grundloven. Efter Grundlovens § 52 maa, forinden den aarlige Finantslov er vedtagen, Skatterne ikke opkræves, og ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i samme. Den nu udfomne foreløbige Lov giver en Bemyndigelse til at opkræve Skatter og en Besøielse til at gjøre Udtællinger af Statskassen, og det kunde derfor ved første Delfast synes, at den var en aarlig Finantslov, men da der i den af mig sidst oplæste

Paragraph, som handler om den aarlige Finantslov, staaer, at forinden Finantsloven er vedtaget, maae Skatterne ikke opkræves og ingen Udgift afholdes, som ikke har Hjemmel i denne, saa vilde vistnok Grundloven være overtraadt; hvis den foreliggende foreløbige Lov traadte istedetfor den aarlige Finantslov, men det er det, som jeg ikke troer, at den gjør. Den aarlige Finantslov er en aldeles nødvendig Bestanddeel i Statsforvaltningens Gang, og denne foreløbige Lov, som nu er udfommen, er kun en Nødhjælp for den nærmeste Tid. Rigsdagen har selv ved at gaae ind paa at give foreløbige Bevillinger for en vis Periode, anerkjendende dette Begreb om slige foreløbige Finantsbevillinger, som ikke ere aarlige Finantslove, og naar Regjeringen altsaa i det nærværende Tilfælde har forlængt en Bevilling, som Rigsdagen tidligere i Forening med Regjeringen havde meddeelt, saa troer jeg virkelig, at den herved ikke har gjort Andet, end hvad den nødvendig maatte gjøre paa det Standpunkt, hvorpaa Sagen dengang var kommen. Det er derfor min Mening, at der i og for sig ikke i Anledning af den udstedte foreløbige Lov paahviler Folkethinget nogen Forpligtelse til at gaae de Veie, som Folkethinget kunde gaae, naar det troede, at Grundloven var overtraadt. Jeg vil isøvrigt ikke sige, at der vilde paahvile Folkethinget i ethvert Tilfælde, hvor man troede, at der var skeet en Overtrædelse af Grundloven, den samme Forpligtelse til at udøve sin Anklagemyndighed, som der paahviler den, der ellers ifølge sin Stilling har en Anklagerpligt og en Forpligtelse til at paasee Loves Overholdelse, idet der da paahviler ham en ubetinget Forpligtelse til at stride ind med Anklage i ethvert Tilfælde, hvor han troer, at der har fundet Lovovertrædelse Sted. Det Forhold, hvori Folkethinget er stillet ligeoverfor Ministeriet, troer jeg ikke paalægger det en saa streng Pligt, idet det er en politisk Rettighed, som er givet Folkethinget, men derimod ikke i og for sig en juridisk Forpligtelse, som det har at oplyde i ethvert Tilfælde, hvor det troer, at en Lovovertrædelse har fundet Sted. Jeg troer derfor, at det er i Folkethingets Besøielse, og at det er dets Pligt at udøve denne poli-